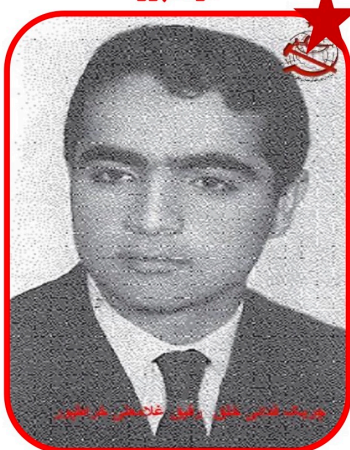

درباره زندگی رفیق غلامعلی

خراطپور

درباره زندگی رفیق غلامعلی خراطپور

چریک فدایی خلق رفیق غلامعلی خراطپور از کادرهای با سابقه سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران بود که همراه با گروهی از انقلابیون در شهر بابل در اواخر سال ۱۳۵۱ جهت مبارزه هرچه مؤثرتر علیه رژیم وابسته به امپریالیسم شاه به تشکیلات چریک‌های فدایی خلق پیوست. او در دوران فعالیتش در این تشکیلات، مسئولیت‌های مختلفی را بر عهده داشت. آخرین وظیفه رفیق خراطپور بر عهده داشتن مسئولیت پایگاه سازمان در مهرآباد جنوبی بود که مرکزیت سازمان (رفقا حمید اشرف، محمدرضا یثربی و محمدحسین حق‌نواز) با جمعی دیگر از رفقا در آنجا بودند. این همان پایگاهی بود که در ۸ تیر ماه ۱۳۵۵ مورد حمله نیروهای امنیتی رژیم سرکوبگر شاه قرار گرفت. در این پایگاه یک درگیری بزرگ و چند ساعته بین رفقای ساکن در آن با نیروهای رژیم شاه جریان یافت و طی درگیری مسلحانه بین چریک‌های فدایی خلق و نیروهای مسلح رژیم شاه، ده رفیق از جمله رفقا حمید اشرف، محمدرضا یثربی و حسین حق‌نواز که برای تشکیل جلسه مرکزیت در آنجا بودند، به شهادت رسیدند.

در جریان درگیری بزرگ ۸ تیر ۱۳۵۵ رفیق خراطپور و سایر رفقا، طی یک نبرد سلحشورانه تا آخرین گلوله‌های خود علیه مزدوران رژیم شاه جنگیدند و پس از ساعت‌ها مقاومت دلاورانه، سرانجام خون خود را وثیقه تحقق آرمان‌های طبقه کارگر نمودند. دشمن در جنگ روانی خود علیه چریک‌های فدایی خلق جهت بالا بردن هولناکی ضربه‌ای که به سازمان چریک‌های فدایی خلق وارد کرده بود، مدعی شد که همه رفقای که در آن پایگاه حضور داشتند از رهبران و مسئولان سازمان بودند و از همه رفقا در آن خانه به عنوان مرکزیت سازمان نام برد؛ در حالی که چنین نبود. در خانه مهرآباد جدا از اعضای تیم، رفیق خراطپور که یکی از تیم‌های شاخه زیر نظر رفیق یثربی بود، تعدادی از رفقای حضور داشتند که به دلیل ضربات ساواک که از اردیبهشت همان سال شروع شده بود، روابطشان ضربه خورده بود. آنها در آن خانه بودند تا مجددا سازماندهی شوند. ضربه ۸ تیر گرچه یکی از بزرگترین ضربات دشمن به سازمان چریک‌های فدایی خلق بود اما با توجه به درگیری مسلحانه قهرمانانه رفقای حاضر در آن پایگاه که اجازه ندادند دشمن قادر به دستگیری حتی یک فرد از رفقا در این پایگاه گردد، تاثیر بسیار مثبتی روی توده‌ها به جا گذاشت و موجب رشد روحیه رزمندگی در آنان شد.

رفیق غلامعلی خراطپور از همان آغاز همراه با رفقای دیگر و گروهی که حول کارگر فدایی رفیق عباس کابلی شکل گرفته بود به دنبال رستاخیز سیاهکل و اعلام موجودیت چریک‌های فدایی خلق، به ضرورت مبارزه مسلحانه و حقانیت آن جهت مبارزه با رژیم شاه پی برده و با همه وجود در جهت ارتباط با سازمان چریک‌های فدایی خلق گام برداشته بود. سرانجام در اواخر سال ۱۳۵۱ ارتباط این گروه از انقلابیون با چریک‌های فدایی خلق برقرار شد و رفقا همگی تک به تک به سازمان پیوستند. رفقای چون عباس کابلی، حسن جان لنگوری، محسن نوربخش، محمدعلی خسروی اردبیلی، محمد حرمتی‌پور و غلامعلی خراطپور رفقای از این گروه بودند که زندگی تشکیلاتی و مبارزاتی هر یک از آنها گوشه‌ای از تاریخ سازمان ما را تشکیل می‌دهد.

ساواک پس از درگیری مسلحانه ۸ تیر ۱۳۵۵ در روزنامه‌های خود اسامی تعدادی از رفقای شهید در این درگیری را اعلام کرد اما نام رفیق غلامعلی را اعلام نکرد. این امر می‌توانست به این دلیل باشد که برخی از رفقا در جریان درگیری و انفجار نارنجک چهره‌شان قابل شناسایی نبود و در نتیجه دشمن قادر به شناسایی آنها نشده بود. اما هر دلیل دیگری که در عدم اعلام نام رفیق خراطپور در درگیری ۸ تیر از طرف ساواک وجود داشت، مزدوران وزارت اطلاعات در رژیم مکار و جنایتکار جمهوری اسلامی این امر را به موضوعی برای مخدوش کردن واقعیات تبدیل کرده‌اند. دست‌اندرکاران وزارت اطلاعات در کتابی که در بهار ۱۳۷۸ تحت عنوان "چریک‌های فدایی خلق از نخستین کنش‌ها تا بهمن ۱۳۵۷" با هدف مخدوش کردن تاریخ چریک‌های فدایی خلق منتشر نمودند در صفحات ۶۹۵ و ۶۹۶ این کتاب با درج گزارشی بی‌سر و ته که آنرا منتسب به ساواک اعلام کرده‌اند، مدعی شده‌اند که رفیق خراطپور در خانه مهرآباد شهید نشده و در کشور "اتریش و یا فیلیپین" زندگی می‌کند!! این خزعبلات در این فاصله دست‌مایه‌ی تبلیغات زهر آلود نان‌آلودمخورها و مغرضان معلوم الحال نیز قرار گرفته است که به نوبه خود می‌کوشند ادعای بی‌اساس مزدوران وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی را به خورد دیگران بدهند.

در متن کتاب مزبور آمده است که "مهندس غلامعلی خراطپور رئیس پیشین شبکه برقرسانی جاده شاهی-بابل که چند سالی ست متواری می‌باشد، بنا به گفته چند نفر از آشنایان شخص مزبور در کشور اتریش و یا فیلیپین می‌باشد. نام‌برده دارای پدر، مادر و سه برادر است" و سپس با نام بردن از "محمود" به عنوان برادر بزرگتر رفیق غلامعلی نوشته شده است "اگر چه از سرنوشت وی نیز اطلاعی نداریم ولی قطعا در درگیری مهرآباد جنوبی کشته نشده است. احتمال دارد که او یکی از کشته شدگان ناشناس رشت باشد".

اما واقعیت آشکاری که خط بطلان بر خزعبلات ماموران وزارت اطلاعات و وابستگان به این وزارت می‌کشد وجود سنگ آرامستان رفیق غلامعلی خراطپور در قطعه ۳۳ گورستان بهشت زهرا می‌باشد. بر روی سنگ قبر این رفیق تاریخ شهادت وی ۸ تیرماه ۱۳۵۵ قید شده است. مروری بر خاطرات بازماندگان آن سال‌ها که در درون سازمان فعالیت می‌کردند نیز شکی باقی نمی‌گذارد که رفیق غلامعلی خراطپور، یکی از رفقای است که در درگیری ۸ تیر به شهادت رسیده است.

او رفیق آگاه و جسوری بود که سال‌ها در صفوف سازمان با دشمن طبقه کارگر جنگید و سرانجام جانش را وثیقه تحقق آرمان‌های این طبقه نمود.

یاد رفیق غلامعلی خراطپور گرامی و راهش پر رهرو باد!